

Psikologoaren arabera, haurrek gaitasun handia dute beren burua osatzeko, helduok baino handiagoa, izan ere, konektatua go daude beren izaerarekin, barne izaera autentikoarekin. «Gure buruarekin erabat konektatuak jaiotzen gara eta konexio hori eten daiteke ala ez gure inguru-nearen jarreraren arabera».

Trekuk esplikatzen du umeak aunitzez hurbilago daudela beren beharretatik eta badakitela nortzuk diren eta nora joan nahi duten, helduok baino gehiago. Agian ez dakite ahoz adierazten, baina bai beste era batzuetara, jolasaren edo artearen bidez adibidez. «Badakite nortzuk diren eta nora joan nahi duten, baina askotan ez diegu uzten». Horregatik, prozesu terapeutiko hauetan aurrerapausoak ematea errazagoa da. Batzuetan 3 urterekin deskonexioa eman da dagoeneko, baina urte gutxi pasa direnez errazagoa da itzultzea. Helduok kapa gehiago kendu behar ditugu.

Trekuk 3 urtetik 16 urte arteko haurrak hartzen ditu. Agertu duenez, nerabezaroa lehenago hasten da orain, 16ak lehengo 18ak bezala dira gauza batzuetan: «Dialektika mentala, diskurtsoa,

arrazoitzeko gaitasuna, beren buruaren pertzepzioa...». Aholku gisa, erran du haur bat psikologorengana eramatean psikologoa arlo horretan espezializatu eago-tea bilatzeko.

ETORKINENTZAKO ATEA

Bertze kolektibo batez ere itaundu dugu Psikosolidarioak sareko kidea, etorkinez. «Nahiko penagarria da egoera beren zaintza psikologikoari eta, orokorrean, beren osasun zaintzari dagokionez», erantzun du. «Ez bazaude errolatuta eta ez baduzu paperik urgentziatzko zerbitzuak jasotzeko aukera soilik duzu eta horien barruan ez dago osasun mentala. Bigarren mailako herritarrak dira».

Gainera, immigrazio prozesua bera gogorra izan daiteke eta batzuek laguntza behar du-te. Ez dago horretarako zerbitzurik, ordea. Eta «besteok arazo ekonomikoak baditugu, etorkinek oraindik gehiago, zailtasun gehiago dituztelako lana topatzeko eta kalitate gutxiagoko lanak aurkitzen dituztelako. Osasun publikotik kanpo zerbitzua bilatzea oso-oso zail dute». Hor-taz, Psikosolidarioak ate bat da

Jolastuz elkarriketa luze batean baino hobeki ezagutzen omen da pertsona bat. THINKSTOCK

Lide Trekuk jolas terapia lantzen du. Dioenez, jolasari garrantzia kentzen zaio, baina haurrentzat hil ala bizikoa da: jolasten ez den haur batek ez du bere burua eraikitzen

Etorkinen egoera «penagarria» da osasun zaintzari dagokionez. Paperik ez dutenek urgentziatzko zerbitzuak jaso ditzakete soilik eta horien barruan ez dago osasun mentala

eurentzat. Orain artean etorkin bat hartu dute.

Osasunak unibertsala izan behar duela aldarrikatuz eta sarera gonbidatuz agurtu da Treku. Terapeuta, paziente, ikasle edo interese duen oro animatu du. Hona harremanetarako bideak: psikosolidarioak@gmail.com, [Facebook.com/psikosolidarioak/?fref=ts](https://www.facebook.com/psikosolidarioak/?fref=ts) eta Psikosolidarioak.org ataria.

Osatze prozesua(k)

Saioa Iraola

Osatze prozesua bide politiko kosmiko gisa ulertzen du Lorena Cabnal Guatemalako feminista komunitarioak eta emakume militante maixinkak. Hitz horiek entzun nizkion orain dela urtebete, baita berriki ere Feministaldian. Txundituta utzi ninduten haren teoriak eta praxiak. Eta balio izan dit sentitzen dudana-ri zein egiten saiatzen garenari hitza jartze-ko.

Euskal Herrian, gatazkaz baino, gatazkez hitz egiten dugu feministok, askotariko gatazkak problematizatzea ezinbestekoa dela iritzi diogulako justizia sozialean oinarritu-tako beste jendarte eredu bat sortzeko: Eus-kal Herria, euskal estatu feminista bat sor-

tzeko. Urteak daramatzagu bide horretan fe-minismotik eragiten, gaur egungo egoera gure aurrekarien lanaren emaitza baita. Bai-na aurrerabide horretan, gure gorputzetan, komunitatean, lurraldean zein mentalitate-an eragin duten gatazken –nagusiki patriar-katuaren–, gatazka politiko armatuaren zein klase gatazkaren saminak, minak, orbanak, zauriak sendatzea prozesu indibidual eta kolektiboa dela pentsatzen dut, eta, horrega-tik, espazio anitzetan osatze prozesu parale-loak bideratzeko beharra dugula sentitzen dut; terapia indibidual, pertsonal eta intimi-zatuak, kolektibizatze eta duten dimen-tzio politikoa egikaritzeko. Konponbidea ez delako soilik indarkeria jakin batzuk (esta-

tua eta borroka armatua) desagertzea, edota indar militar okupatzaileak kanporatzea, egitura administratibo-politiko bat erdies-tea edota armagabetzea. Hori guztia bada, baina bada, baita ere, despatriarkalizazioa, bada gizonen boterearekiko zein indarkeria-rekiko duten monopolioa des-egitea, bada ingurugiroa suntsitzearen eta ustiatzearen ondorioez jabetzea eta osatze bat abiaraztea.

Gatazkek zeharkatutako gorputzak garen kontzientziatik osatzea oinarri duten ekinbi-de kolektibo eta politikoen bidea arinduko digute elkarri entzunez, begiratzuz, sentitu dugunaz hitz eginez eta elkar aitortuz. Osa-tzea da bide horretan dugun beste erronke-tako bat. •